అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

అక్టోబర్ 2022

యధార్థ జీవన విధానం

(శ్రీ అరవిందులు మదర్ రచనల నుండి)

విషయ సూచిక

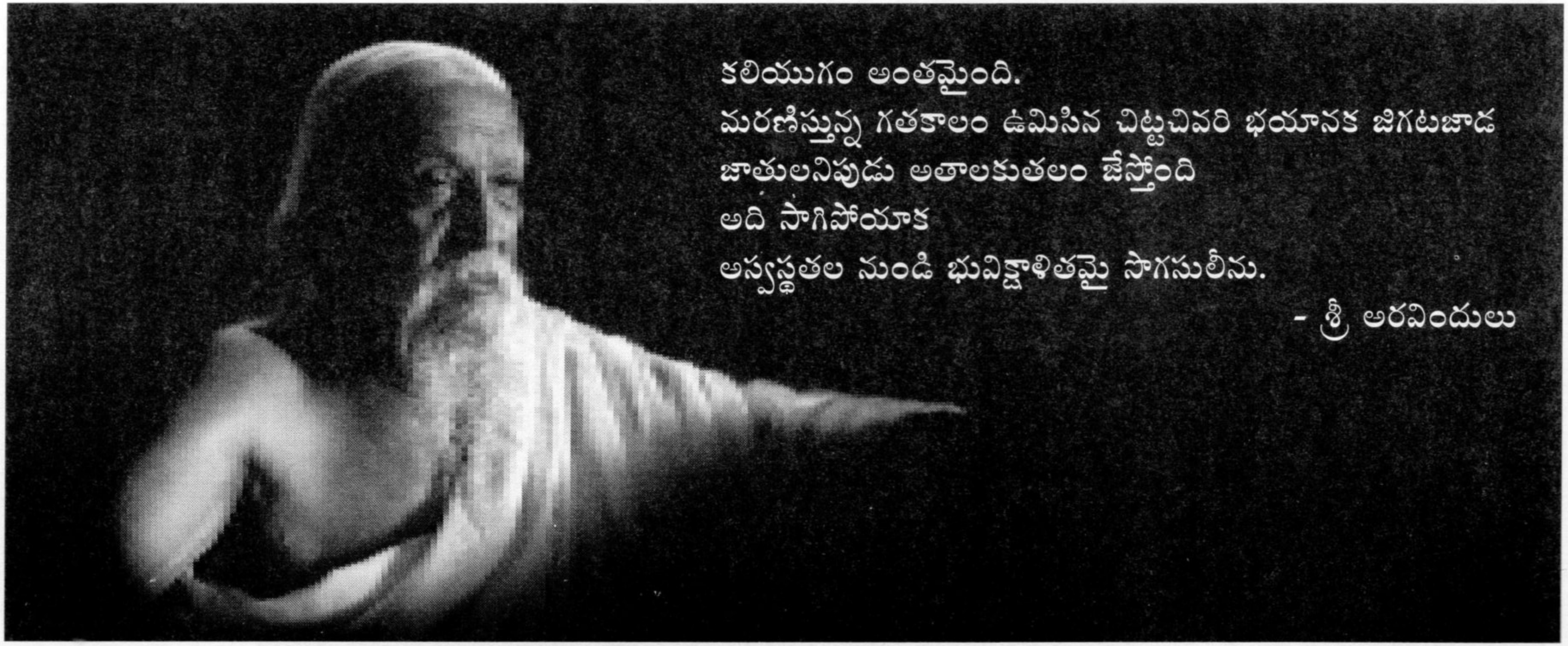

శ్రీమాత

భగవత్సాక్షాత్కారానికి ద్వారం

దైవం నీలో ఉన్నాడనీ అంత బాగానూ నీవు దైవంలో ఉన్నావనీ ఏదో విధంగా ఊహకందినా, సంవేదించినా, ప్రారంభంగా సైతం ఆమోదించినా, అప్పుడు ఇది సాక్షాత్కారానికి కొంచెంగా, ఎక్కువగా కాదు, కొంచెం ఓరగానైనా ద్వారం తెరుస్తుంది. అప్పుడు ఆ తరువాత తెలుసుకోవడానికి, అలా ఉండిపోవడానికి తీవ్రమైన అవసరం ఏర్పడుతుంది. ఆ పిదప ఆ తీవ్రత అవసరం నెమ్మదిగా చొచ్చుకుని పోగలిగేంతగా ద్వారాన్ని విస్తృతం చేస్తుంది. అలా లోపలకి చొరబడిన తర్వాత తానేమిటో అతనికి తెలుస్తుంది.

CWM 7 : 236 — *ది మదర్*

కలియుగం అంతమైంది.
మరణిస్తున్న గతకాలం ఉమిసిన చిట్టచివరి భయానక జిగటజాడ
జాతులనిపుడు అతాలకుతలం జేస్తోంది
అది సాగిపోయాక
అస్పష్టతల నుండి భువిక్షాళితమై సొగసులీను.
- శ్రీ అరవిందులు

ఆంతర అస్తిత్వ గుహలో

... ఆ అపారమైన ఆంతర అస్తిత్వగహాలో ఆంతరిక ఆధారం కోసం మునక వేయాలి. దిగిపోవాలి ఇంకా బాగా దిగిపోవాలి. ఇంకా ఇంకా అధికాధికంగా, స్తరం తర్వాత స్తరం, చేతన తర్వాత చేతనలోనికి, గత ముద్రలన్నింటినీ వెనుక విడిచి వేస్తూ, అసలు లోతులోనికి నిరాకుల పరమ శాంతిని కనుగొనేంతవరకు దిగిపోవాలి. అస్తిత్వపు ఈ అపార నిశ్చలత్వంలో బాహ్య సంబంధ రణగొణ ధ్వనికి దూరంగా, బాధావ్యధలకు చాలా దూరంగా, ఆలోచనలు ఊహలకు చాలా దూరంగా, ఇంద్రియ సంవేదనా తరంగాల నుండి చాలా చాలా దూరంగా, జాగ్రత్తగా, ఎచట అహం ఉండదో, ఆ దైవ సానిధ్యాన్ని సంవేదించ ప్రవేశించాలి. ఇంకా ముందుకు వెళ్ళవలసి ఉంది, ఆవిష్కరించవలసిందింకా ఉంది,ప్రతి దానిని నెరవేర్చే, సర్వశక్తివంతమైన మహాశక్తి కంపిస్తుండే చోటుకు చేతనములోనికి త్రిప్పడానికి వెళ్ళవలసి ఉంది. ఇంకా లోతునకు, కర్మ లేని చోటుకి, భావముద్ర సైతం లేని చోటుకి, అహంలేని, ప్రత్యగాత్మలేని, సంతస తరంగాలు దప్ప ప్రతిదాని మూలమందు లేక ఆదియందు గల ఒక కంపనం తప్ప మరేమీ లేని అలా సమంగా (సంజ్ఞ) ఒక పరిపూర్ణ సమచిత్తంతో సాగిపోవాలి. ఈ పరిపూర్ణ మార్పులేని శాంతిలో సంవేదించడానికి, ఏకం కావడానికి సాగిపోవాలి. కేంద్రీయ పురుషునితో చేతన సంపూర్ణంగా తాదాత్మ్య స్థితిలో ఉండే నిరాకుల ఆనంద స్థితిలోనికి ప్రవేశించ సాగిపోవాలి. ఇంకా అక్కడ ఇకనెంత మాత్రం ద్వంద్వ స్థితి ఉండదు, మనుగడ అంటూ ఉండదు, ఏది ఏదీ ఉండదు. మనలోనే నివసిస్తున్న అమృత జ్వాల సంబంధిత ఈ విస్ఫులింగం (నిప్పురవ్వ-అను)తో, అంతర్యామి దైవం, అనుపమాన, ఏకం, పరమ అంతరాత్మతో ఒకటై ఉండిపోతాం.

ఇంకా లోతుగా, ఈ పవిత్రీకరించు జ్వాలలో శ్రీ అరవిందులు నివసిస్తున్నారు - అమరమైన ఆనందం, సర్వశక్తివంతము, అజేయము మన అస్తిత్వ పరమ ప్రభువు, సృష్టిలో సర్వవ్యాపకుని అభివ్యక్తి, తన ప్రభావాలతో సహా ఉన్న సర్వశక్తివంతుడు, అభివ్యక్తమైన పరమోన్నత శక్తి సర్వజ్ఞత, పరమ గమ్యం, గురువు, ప్రియాతి ప్రియుడు, పురుషోత్తముడు కూడా అయినవాడు.

ఆయనను నిజంగా పిలిచినప్పుడు ఇచటి నుండే (మదర్ హృదయ స్థానాన్ని చూపిస్తుంది) శ్రీ అరవిందులు సమాధానం చెప్తారు. అది ఆయన పేరుతో చేతనతో కంపిస్తుంటుంది. అచట శ్రీ అరవిందుల నామం ప్రతిధ్వనిస్తూ ఉంటుంది. ఎందుకనంటే వారి ముద్ర అచట ఉంది (సంజ్ఞ).

ఆ లో లోతులలో నివసిస్తున్నది అతడే.... సమస్త సృష్టి ఆయన వల్ల జీవిస్తోంది. ఆయన వల్ల కంపిస్తోంది. మొత్తం విశ్వమంతా ఆయన వల్ల కదలాడుతోంది. ప్రతి దానియందూ ఆయన ఉన్నాడు. తన సాన్నిధ్యంతో ప్రతిదానినీ స్పందింప చేస్తూ కదిలిస్తున్నాడు.

ఆయన నామం ఆనంద స్వరంలోనికి చొచ్చుకుపోయి, సమస్తాన్నీ పరిశుద్ధం చేస్తుంది. శాశ్వతమూ, యధార్ధమూ అయిన మహోన్నత సంతసంతో ప్రతి చోటా గింగురు మంటుంది. తిరిగి తిరిగి ధ్వనిస్తుంటుంది. ఆయన నామంతో సృష్టి ఒక అర్ధాన్ని సంతరించుకుంటుంది.

ఈ సకల విశ్వంలో ప్రతిదానిలో దాగి ఉన్న అంతర్యామి దైవాన్ని తిరిగి ఆవిష్కరించుకొనడం... ఆయనను కనుగొనడం అనేది శాశ్వతమైన ఆట. ఆయనను సంవేదించడం అంటే పరిపూర్ణ పరిశుద్ధతకు సంబంధించిన అమర ప్రశాంతిని సంవేదించడమే. ఆయనను సాక్షాత్కరింప చేసుకోవడం అంటే శాశ్వత సంతసాన్ని కనుగొనడమే. ఆయనను పిలవడమంటే అనంతపు ద్వారాలను తెరవడమే. శ్రీ అరవింద నామం వెనుక గల శక్తి ఇది. (సమాధి)

కృతజ్ఞత అర్థం ఇది. దైవం ఉన్నాడు, నిరంతరాయ కృతజ్ఞతాచర్య రూప ఆత్మార్పణకు సంబంధించిన ఒక అద్భుత ఇంద్రియ సంవేదనతో ఒక సర్వోత్తమ ఆనందం మన అస్తిత్వాన్ని నింపివేయడం, మన అస్తిత్వ సర్వోన్నత ప్రభువునకు ఒక శాంతియుత ఆరాధనలో మనల్ని మనం అర్పించుకొనడం.

ప్రశ్న : కానీ మదర్, మీరు మాలో ఉన్నది మీరని శ్రీ అరవిందులు ఎప్పుడు చెబుతూ ఉన్నారే?

అవును అది యధార్థం ముమ్మాటికి సరైన మాటే.

అశాశ్వత జ్వాలలో ఒక దివ్య సన్నిధిగా, కర్మను సాగించే ప్రారంభించే ఒక మహాశక్తిగా, సమస్తాన్నీ మధురంగా, శాంతంగా మార్చివేసే పరమ శాంతిగా, పొంగిపొరలే నిర్మలం చేసే పరమ సంతసంగా, పరిశుద్ధం చేసే వెలుగుగా, సమస్తానికీ ఆమోద ముద్ర వేసే దానిగా నేనక్కడున్నాను.

ఆధారమై ప్రోత్సహించే దివ్య అస్తిత్వంగా శ్రీ అరవిందులచట ఉన్నారు. ఒక మార్గదర్శకురాలిగా నేను అక్కడ ఉన్నాను. వాస్తవానికి ఒకే వ్యక్తిత్వం రెండిట్లో ఉన్నది. పరిశీలిస్తుండేది ఒకటి - సాక్షి, మరొకటి నెరవేర్చేది - మహాశక్తి.

దాన్ని నిజం చేసుకోనంతవరకు ఏమీ అర్థం కాదు.

అవును, నా బిడ్డా! శ్రీ అరవిందులను నన్ను గుర్తించిన వ్యక్తికి - వాస్తవానికి అది ఒక్కటే. అదే అభిన్నత సమస్త అవరోధాలు, సమస్త సంకటాలు, సమస్త కుయుక్తులు, పరమ సత్యం వైపు సాగే నడకలో ఎదురయ్యే అవాంతరాలని పిలువబడేవన్నీ- ఈ జీవితంలో మరణించిన తర్వాత, రాబోయే జన్మలలోను అనంతకాలం వరకు తుడిచి పెట్టుకు పోతాయి. శాశ్వతంగా తొలగించి వేయబడతాయి.

అవును అతనికి పరమ ప్రభువే సమస్త శక్తి.

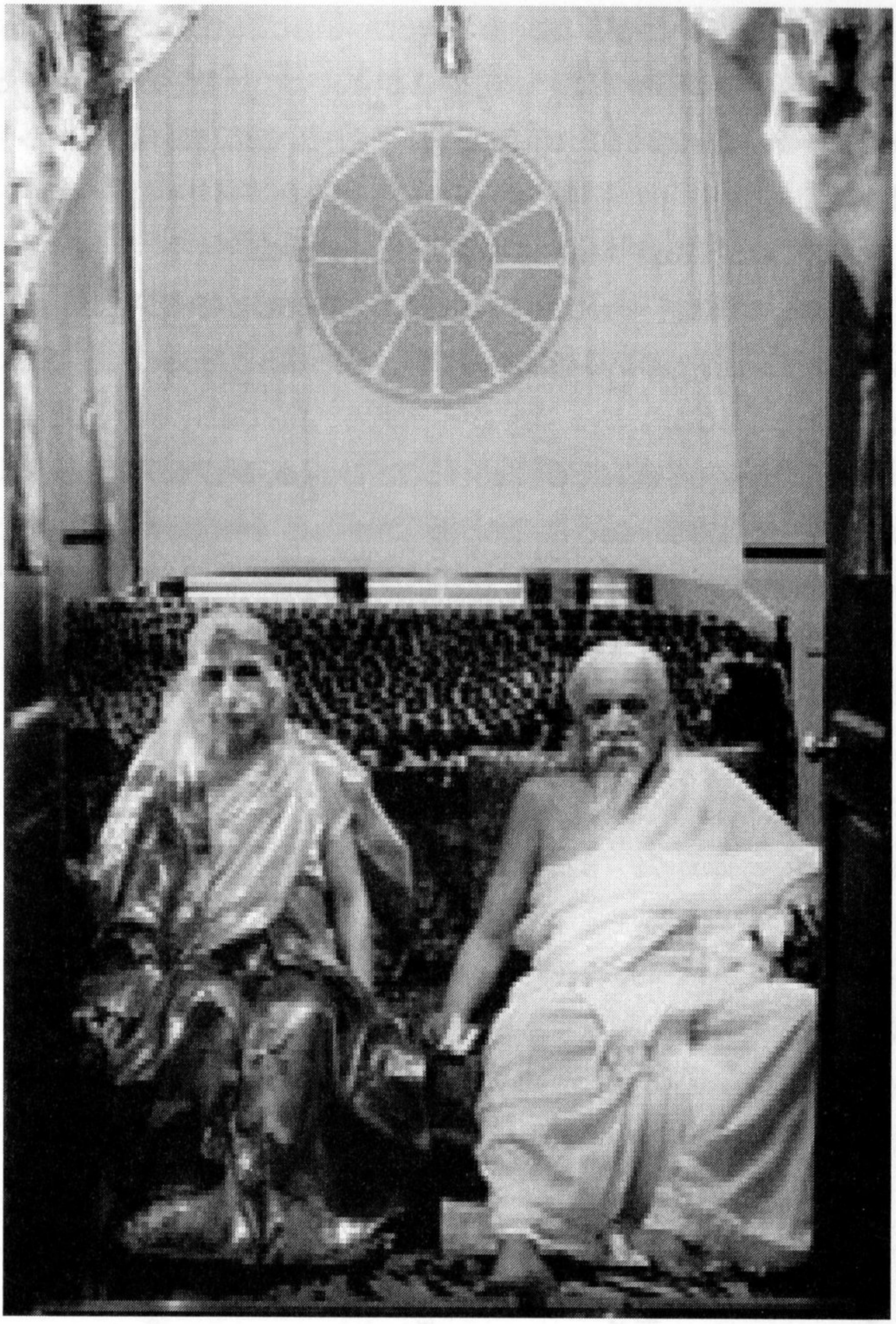
"మా శ్రీ అరబిందో, మా శ్రీ అరబిందో" అని మననం చేయి చాలు.

"సమాధి"...

మదర్‌తో సంభాషణ నుండి జ్ఞప్తి తెచ్చుకొని మోనాసర్కారు ది సుప్రీం గ్రంథంలో పుటలు 79- 82లో వ్రాసినది.

నేను నీకు చెప్పిన దానిని జ్ఞాపకం ఉంచుకో. నన్ను కనుగొనడానికి శ్రమించు. నీ ముందు నేను వెదకి తయారు చేసి వుంచిన మార్గాన్ని అనుసరించు. ఈ పని లాగా ప్రాముఖ్యం గలది మరొకటి లేదు. దీనితో పోల్చదగినదేదీ లేదు. దైవం మాత్రమే. దైవాన్ని కనుక్కో. ఇదే జీవితం, ఇదే లక్ష్యం, ఇదే సంతసం. ఆయన ఎల్లప్పుడూ నీతో ఉండేటట్లు దైవాన్ని ప్రేమించు. సమస్తాన్ని ఆయనే నిర్వహించుగాక. ఆయన నీతో పని చేస్తాడు. ఆయన నీతో పాటు పెనుగులాడుతాడు. ప్రతి క్షణం ఆయన నీకు మార్గం చూపుతుంటాడు.

ది సుప్రీం పుట 97 *ది మదర్*

శ్రీమాత - శ్రీ అరవిందులు

జీవన మార్గాన్ని వెలిగించే ఒక కరదీపిక

దైవాన్ని కోరుకొనే వ్యక్తి స్థాయిపై స్థాయిగా అందనటువంటి దానిని, తిరిగి అధిరోహించాలని ప్రయత్నించినపుడు అతను తన జ్ఞానము, అంత:స్ఫూర్తి అంతా తనను ఈ అనంత తత్వంలో ఒక్క అడుగు కూడా ముందుకు తీసుకువెళ్లలేవనే విషయాన్ని విస్మరిస్తాడు. తాను సాధించాలనుకున్నది తన నుండి సుదూరంగా ఉందని, తాను విశ్వసించేది తనలోనే ఉన్నదనే విషయం అతనికి తెలియదు.

తనలోనే ఆ మూలాల ఎరుక కలుగనంత వరకు అతను ఆ మూలాల గురించి ఎలా తెలుసుకోగలడు?

తనను తాను అర్థం చేసుకోవటం ద్వారా తనను తాను తెలుసుకోవటాన్ని నేర్చుకోవడం ద్వారా అతను ఈ పరమోన్నతమయిన పరిశోధన చేయగలడు. ఆశ్చర్యంతో బైబిల్‌లోని అర్చకునిలా 'భగవంతుని (మందిరం) యిక్కడే ఉంది. నేను తెలుసుకోలేక పోయానని' ఆక్రందిస్తాడు.

అందువలననే మనం ఆ పరమోత్కృష్టమయిన ఆలోచన అయిన ఈ భౌతిక ప్రపంచాలకు జనని అయిన దానిని వ్యక్తం చేయాలి, స్వర్గాన్ని, భూమిని పరిపూరించే ఆ మంత్రాన్ని అందరికీ చాటి చెప్పాలి.

అది అందరికీ అవగతమయినపుడు ప్రమాణం చేయబడిన మహత్తరమైన రూపాంతరీకరణ జరిగే రోజు మనకు అందుబాటులో ఉంటుంది. పదార్థపు ప్రతి అణువులో, అంతరాళాలలో నిర్మించే దైవపు అంత: సంకల్పాన్ని మనిషి గుర్తించ గలిగినపుడు, జీవించే ప్రతి ప్రాణిలోనూ భగవంతుని సంకేతపు సూచనను గ్రహించగలుగుతాడు. ప్రతి మనిషి తన సహోదరుడిలో దైవాన్ని చూడగలిగినపుడు, ప్రకృతిపై భారంగా నిలిచిన అంధకారాన్ని, అసత్యాన్ని, అజ్ఞానం, దోషం, దు:ఖాలను తరిమివేసే ఉషోదయం వెల్లివిరుస్తుంది. ఎందుకంటే ప్రకృతి సమస్తం దు:ఖిస్తూ, రోదిస్తూ దైవ పుత్రుల జ్ఞానానికై నిరీక్షిస్తూ ఉంది.

నిజానికి యిదే మిగిలిన అన్నిటినీ సంక్షిప్త పరచే కేంద్రకమయిన ఆలోచన. జీవితాన్ని ప్రకాశింపజేసే సూర్యుడిలా నిత్యం మన స్మృతిలో మెదలవలసిన ఆలోచన.

అందువలననే నేను దానిని మీ జ్ఞప్తికి తీసుకువస్తున్నాను. ఈ ఆలోచనను మన హృదయాలలో ఒక అమూల్యమయిన ఆభరణంలా, విలువైన నిధిలా ఆ మార్గాన్ని అనుసరించినట్లయితే, మనలో ప్రజ్వలింపజేసే పరివర్తన చెందించే తన కార్యాన్ని చేయనిస్తే మనకు జీవులందరి కేంద్ర స్థానంలో తాను పనిచేస్తుందనే విషయం తెలుస్తుంది, తనలో విశ్వపు మహాద్భుతమైన ఏకత్వాన్ని అనుభూతి చెందుతాము.

అప్పుడు మనం మన అల్పమైన సంతృప్తులు, దర్పం, పసిపిల్లల మనస్తత్వం, మన మూర్ఖమైన కలహాలు, చిరు వ్యామోహాలు, అంధమైన ఆగ్రహాలను మనం అర్థం చేసుకుంటాం. మన చిన్న చిన్న దోషాలు, మన పరిమిత వ్యక్తిత్వపు చివరి బలమైన నమ్మకాలు, మందమైన అహంకారం కరిగిపోవటం చూస్తాము. మనము మన సంకుచిత పరిమితులు, అవధుల నుండి విడిపించే సత్యమైన ఆధ్యాత్మికత ఉత్కృష్ట ప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపోవటాన్ని మనంతటగా అనుభూతి చెందుతాము.

వ్యక్తిగత ఆత్మ, విశ్వాత్మ ఒక్కటే. ప్రతి లోకంలో, ప్రతి జీవిలో, ప్రతి వస్తువులో, ప్రతి అణువులో దైవపు ఉనికి ఉంది. దానిని ఆవిష్కరించడమే మనిషి ఆశయం కావాలి.

ఆలా చేయాలంటే ముందుగా తాను తనలోని దైవసాన్నిధ్యపు ఎరుకను పొందాలి. కొంతమంది వ్యక్తులు దీనిని సాధించటానికి, నిజమైన శిక్షణ పొందాలి. వారి అహంకార తత్వం అన్నిటినీ శోషింపజేసుకొని, బిగువుగా, అది సాంప్రదాయబద్ధంగా ఉంటుంది. దానితో వారి పోరాటం సుదీర్ఘంగా బాధాకరంగా సాగుతుంది. ఇతరులు అందుకు విరుద్ధంగా ఎవరైతే అహంకార రహితంగా నమనీయంగా, ఆధ్యాత్మికంగా ఉంటారో వారు తరగని తమ దివ్య మూలాలతో సులభంగా స్పర్శలోకి వస్తారు. కానీ మనం విస్మరించకూడని విషయమేమిటంటే దానికి అనుగుణంగా మారటానికి, పరివర్తన చెందటానికి రీతిబద్ధమైన ప్రయత్నం చేయటానికీ ప్రతి రోజూ నిలకడగా వారు తమను తాము అంకితం చేసుకోవాలి. అందువలన ఆ నిర్మల జ్యోతి వెలుగును వారిలో ఏదీ కూడా మసకబర్చకుండా ఉంటుంది.

ఒకసారి మనం లోతైన చైతన్యాన్ని సాధించిన తరువాత దృక్కోణం ఎంతగానో మారిపోతుంది. ఏవిధంగా అవగాహన విశాలమవుతుందో, కారుణ్యం ఎలా పెంపొందుతుందో చూస్తాం.

దీని గురించి ఒక మహర్షి చెబుతారు 'అతి నీచమైన మానవులలో కూడా వసించే అంతరమైన దైవాన్ని గ్రహించగల స్థాయికి ప్రతి ఒక్కరూ రావటాన్ని నేను అభిలషిస్తాను. అతనిని తిరస్కరించే బదులు మనం ఓ జ్వాజ్వల్య మానమైన ఓ వ్యక్తీ, నిత్యమూ, నిర్మలమూ, జనన మరణాల కతీతమూ అయిన ఎవరివో ఆ సర్వశక్తిమంతా పైకి లే, లేచి నీ ప్రకృతి స్వభావాన్ని ఆవిష్కరించు' అని అంటాము.

ఈ అందమైన వాక్కులను మనం జీవిద్దాం. అపుడు ఒక విచిత్రమైన అద్భుతంలా మన చుట్టూ ఉన్నదంతా పరివర్తన చెందటాన్ని మనం చూస్తాం.

ఇది సత్యమైన, చైతన్యవంతమయిన, విచక్షణాయుతమైన ప్రేమ వైఖరి. ఏ ప్రేమకయితే పైపై బాహ్య రూపాల వెనుక వున్న దానిని ఎలా చూడాలో తెలిసి ఉంటుందో, మాటలున్నప్పటికీ అర్థం చేసుకుంటుదో, తాను అవాంతరాల మధ్య కూడా లోతులతో నిరంతరం అనుసంధానమై ఉంటుంది.

మన స్పందనలకూ, కోరికలకూ, ఆతురత, ఆగ్రహావేశాలు, మన బాధలూ, పోరాటాలు, ఈ అంతరమైన ఒడిదుడుకులన్నీ మన నియంత్రణ లేని ఊహతో అవసరానికి మించి నాటకీయం చేయబడుతుంది. మన ఉనికి హృదయాంతరాళాల నుండి ఉత్కృష్టమయిన దివ్యప్రేమ మనపై వాలి, మన బలహీనతలను భరిస్తూ, మన వస్తువులను సవరిస్తూ, మన గాయాలను మాన్పుతూ, తన సంజీవని ప్రవాహికలో మన సంపూర్ణ ఉనికిని స్నానిస్తూ ఉన్నపుడు అది ఎటువంటి విలువను కలిగి ఉంటాయి.

ఎందుకంటే ఈ అంతర దైవం తనను తాను మనపై ఆపాదించుకోదు, దేనినీ కోరదు లేదా భయపెట్టదు. ఆమె తనను తాను అర్పించుకుంటుంది, యిచ్చివేస్తుంది. సమస్త ప్రాణుల హృదయాలలోను వస్తువులలోను దాగి ఉండి తనను తాను విస్మరిస్తుంది. ఎవరినీ దూషించదు, ఎవరినీ బేరీజు వేయదు, శపించదు లేదా ఖండించదు, కానీ విశ్రమించకుండా, పరిమితులు, షరతులు లేకుండా పరిపూర్ణత కోసం పనిచేస్తుంది. దూషించకుండా సరిదిద్దుతుంది. అసహనం లేకుండా ప్రోత్సహిస్తుంది. ప్రతి ఒక్కరినీ వారు స్వీకరించగలిగే సంపదతో భాగ్యవంతులను చేస్తుంది.

ఆమె ఎవరి ప్రేమ ఫలాన్నీ కలిగి పోషిస్తుందో, రక్షిస్తుందో, విశ్లేషించి ఊరడిస్తుందో ఆ తల్లే ఆమె. ఎందుకంటే ఆమె అన్నిటినీ అర్థం చేసుకుంటుంది. అన్నిటినీ సహిస్తుంది. అన్నింటినీ క్షమించి వదిలేస్తుంది.

CWM 2 : 40-42 - శ్రీమాత

ఆంతర దివ్య సన్నిధి యెరుకను పొందాలి

నేను నీతో ఎల్లప్పుడూ ఉన్నాను. ఆంతరిక సాన్నిధ్యతనెరిగి ఉండుట సాధనలో అతి ముఖ్యమైన నియమాలలో ఒకటి X ని అడగండి, సాన్నిధ్యమనేది విశ్వాసం లేదా మానసిక కల్పన విషయం కాదని చెపుతాడు. చాలా పదార్థ నియమాలవలె చేతనలో అది వాస్తవం, సంపూర్ణంగా స్పష్టమైనది, యధార్థమైనది, ప్రత్యక్షమైనది.

*

ప్రశ్న : ప్రియమైన శ్రీమాతా, భగవంతుని సాన్నిధ్యాన్ని ఎల్లప్పుడూ, ప్రతిచోటా అనుభూతిని కల్పించే ప్రేమ మూలాన్ని నేను ఎలా కనుగొనగలను?

మొదట నీవు అంతర్గతీకరణ, ఏకాగ్రత ద్వారా శ్రీ అరవిందులలో నీ ప్రేమ సమర్పణ ద్వారా దైవాన్ని కనుగొనాలి. ఒకసారి నీవు భగవంతుడిని పొందగలిగితే సహజంగానే నీవు అతనిని అన్ని వస్తువులలో ప్రతిచోటా దర్శించగలవు.

*

దైవంతో ఐక్యతకు రెండు మార్గాలు కలవు. మొదటిది హృదయంలో ఏకాగ్రత ద్వారా అతని సాన్నిధ్యాన్ని పొందుటకు కావలసిన లోతులలోకి ప్రవేశించాలి. రెండవది పూర్తి సమర్పణతో, మాతృమూర్తి చేతులలో శిశువు ఒదిగిపోయినట్లు అతని చేతులలో ఒదిగిపోవడం. రెండింటిలో రెండవది సులభమైనదిగా కనిపిస్తోంది.

CWM 16:160-61

ప్ర. ప్రియమైన శ్రీమాతా మానవ ఉద్వేగాలు దైవంపట్ల ప్రేమకోసం మారిపోయినవి అని తెలిపే ఎర్రని రోజా గురించి నేను రోజంతా చింతిస్తున్నాను. మానవ ఉద్వేగాల గురించి నేను స్పష్టంగా తెలుసుకోవాలనుకుంటున్నాను.

తీవ్రమైన కోరికలు అన్నీ మానవుడిని ఆక్రమించుకుని తుదకు అతని జీవితాన్ని శాసిస్తాయి. త్రాగుబోతుకు మద్యం పట్ల పిచ్చి కోరిక ఉంటుంది. జారుడికి మహిళల పట్ల పిచ్చికోరిక ఉంటుంది. జూదరికి పాచికల పట్ల పిచ్చి కోరిక ఉండటం మొదలైనవి. ఒక వ్యక్తి మరొకరిపట్ల తీవ్రమైన, నియంత్రించుకోలేని ప్రేమను అనుభూతి చెందితే అది పిచ్చి కోరికగా

పిలువబడుతుంది. దీని గురించే మనం మాట్లాడుకుంటున్నాము. మానవులు మరొకరిపట్ల అనుభూతి చెందే ఉద్వేగపూర్వక ప్రేమ తప్పనిసరిగా దైవంపట్ల ప్రేమగా మారాలి.

*

నీవు దుఃఖిస్తూ, అంతకంటే ఎక్కువగా విలపిస్తూవుంటే నా నుండి ఎక్కువ దూరమవుతావు. దైవమనేది దుఃఖం కాదు. దైవాన్ని పొందేందుకు నీవు అన్ని దుఃఖాలు, అన్ని భావనామయ బలహీనతలను నీ నుండి తొలగించుకోవాలి.

దుఃఖించవద్దు. ఎల్లప్పుడూ అదే యుద్ధంలో చాలాసార్లు విజయం సాధించాలి. ముఖ్యంగా ప్రతికూల శక్తులపై పోరాడుతున్నపుడు. అందువలననే ప్రతి ఒక్కరూ ఓపికతో, తుది విజయం పట్ల విశ్వాసంతో ఉండాలి.

ప్రశ్న : కారణమేదయినప్పటికీ, నీ చేతన నిన్ను కోల్పోయినపుడు నేను సంతోషం, శక్తి లేకుండా అయిపోతాను.

ఏక్షణమైనా నిన్ను నేను మరిచిపోతానా. నీకు నాకు మధ్య ఏవైనా ఇతర శక్తులను అనుమతిస్తానా?

*

ప్రశ్న : శ్రీమాతా, నా సమీపంలో నిరంతరం మీ సాన్నిధ్యం అనుభూతి చెందుట ఎందుకు అంత కష్టంగా ఉంటుంది? నా హృదయాంతరాలలో నీవు లేని నా జీవితానికి అర్థమే లేదని నాకు బాగా తెలుసు. అయినప్పటికీ నా మనస్సు కొద్ది అవకాశం చిక్కినా అటూ ఇటూ విహరిస్తుంది.

సాన్నిధ్య భావనను నీవు కోల్పోవడమే దీనికి ప్రధాన కారణం. నీలో శూన్యత సృష్టించుకోవాలని కోరడం సరైనదే. ఈ శూన్యత అగాధాలలో దైవముంటాడని నీవు త్వరలోనే తెలుసుకుంటావు.

నిర్దిష్టమైన గంటల ధ్యానసమయంకంటే స్థిరంగా ఏకాగ్రతతో ఒకేచోట కేంద్రీకరించే దృకృథం చాలాముఖ్యం.

ఒకరు ఏమి చేస్తున్నారు అనే దానిపై కాకుండా దానిని ఎలా చేస్తున్నారు అనే దానిపైనే యోగ జీవితం ఆధారపడి ఉంటుంది. నా ఉద్దేశ్యం ధోరణిగా కనిపించే చర్య కాదు. ఏవిధమైన భావనతో చేస్తున్నారనేదే ముఖ్యం.

*

ప్రశ్న : శ్రీమాతా, నేను నిన్ను ప్రేమిస్తున్నానని, నీకు చెందుతానని చెప్పను. నేను నా చర్యలలో నిరూపించుకోవాలి. అవి లేకుండా ఇవన్నీ వ్యర్థమైన మాటలు. వాటి వెనుక ఒక వ్యక్తి ఆశ్రయం, సంరక్షణ అర్థిస్తాడు. అయినప్పటికీ నేను ఎల్లప్పుడూ నీ శిశువునే..

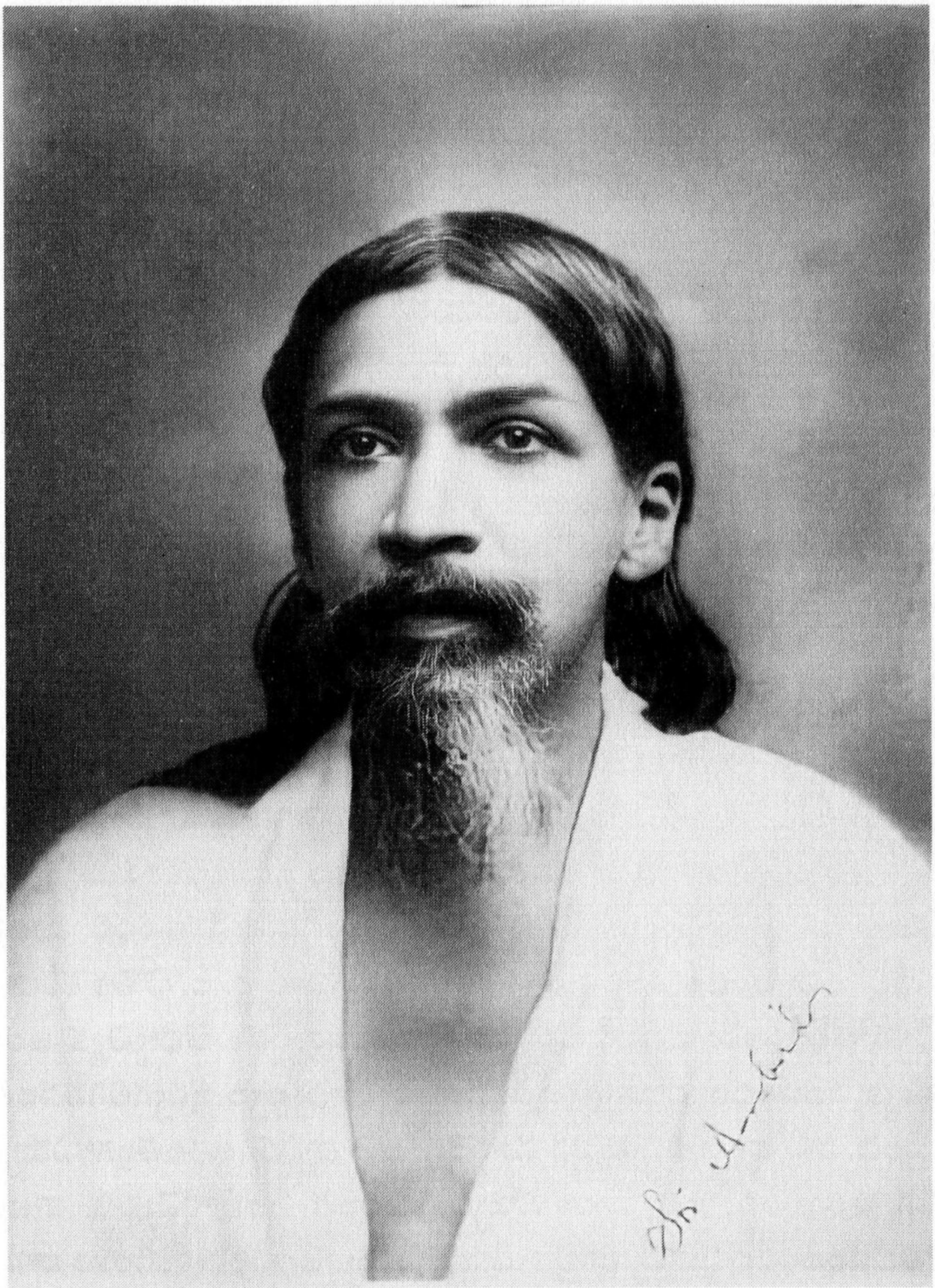
అది మంచిదే. నీవు ఎల్లప్పుడూ నా బిడ్డవే. పూర్తి చిత్తశుద్ధితో, నేను నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను. శాశ్వతంగా నేను నీదానినే అని విశ్వాసంతో నాతో చెప్పగల ఇంకా మంచి శిశువుగా నీవు మారాలని నేను ఆశిస్తున్నాను.

CWM 16:159, 159-184 — శ్రీమాత

మనం కోరుకొనే దైవం ఎక్కడో దూరంగా అందకుండా లేడు. అతను అతని స్వీయ సృష్టి కేంద్రంలో ఉన్నాడు. అతనిని కనుగొనేలా, అతనిని తెలుసుకునే సామర్థ్యం పొందేందుకు మన వ్యక్తిగత మార్పు ద్వారా అతనిలో ఐక్యం చెందాలని తుదకు అతని చేతనతో వ్యక్తం కావలసిందిగా అతను కోరుకుంటాడు. మనల్ని మనం పవిత్రీకరించుకోవడమంటే ఇదే. మన అస్తిత్వానికి వాస్తవ కారణమిదే.

CWM 13:347 — శ్రీమాత

శ్రీమాతకు అర్పించుకుని సన్నిహితులైన ఆమె శిశువులు వారి అంతఃచేతనలో ఆమెకు సమీపంగా ఉంటారు. ఆమెకు భౌతికంగా సమీపంలో ఉన్నవారు కాదు.

SABCL 25:170 *శ్రీ అరవిందులు.*

అంతరాత్మిక ఆధ్యాత్మిక మాతృత్వం

శ్రీ మాత బిడ్డవు నీవు. బిడ్డల మీద శ్రీమాత ప్రేమ పరిమితి లేనిది. వారి స్వభావంలోని లోపాలను శ్రీమాత చాలా సహనంతో సహిస్తారు. శ్రీమాత నిజమైన బిడ్డగా ఉండడానికి ప్రయత్నించు. అది నీలోనే ఉంది. కానీ బాహ్యమైన నీ మానసిక చిన్నచిన్న అనవసరమైన విషయాలతో ఆక్రమించబడి ఉంది. పైగా తరచుగా వాటికి అత్యధిక ప్రాధాన్యతనిస్తుంది. కలలో శ్రీమాతను చూడటమే కాదు, నీలోనే ఆమెను చూడాలి, అనుభూతి చెందాలి. అన్ని సమయాల్లో ఆమె నీలోనే ఉందని గ్రహించుకోవాలి. అప్పుడు నిన్ను నీవు నిగ్రహించుకోవడం మార్చుకోవడం చాలా తేలిక అని తెలుసుకుంటావు. ఎందుకంటే శ్రీమాత అచట ఉండడం వల్లనే అలా చేయగలుగుతావు.

SABCL 25:174

స్పష్టమైన వ్యత్యాసాలు, సులభమైన సత్యాలని కూడా అర్థం చేసుకోలేని అసమర్థత మీరు నాకు రాసిన ఉత్తరంలో కనిపించి చాలా ఆశ్చర్యం అనిపించింది. X అనే భౌతిక శరీరానికి జన్మనిచ్చిన ఒక సాధనం అయిన వ్యక్తి నిస్సందేహంగా ఆమె జీవిత కాలంలో అతని భౌతికమైన తల్లి. కానీ శ్రీమాత ఆ X మధ్య (శ్రీమాత, ఆమెను అంగీకరించే అందరి మధ్య) ఉనికిలో ఉన్న బంధం అంతరాత్మిక, ఆధ్యాత్మిక మాతృత్వం. భౌతిక శరీరాన్ని ఇచ్చిన తల్లికి ఆమె బిడ్డతో ఉన్న సంబంధం కన్నా ~~ఈ~~ ఆధ్యాత్మిక అంత రాత్మిక సంబంధం చాలా గొప్పది. మానవ మాతృత్వం ఇవ్వగలిగినదంతా ఇస్తుంది. కానీ చాలా ఉన్నతమైన మార్గంలో అది దానిలో అనంతంగా ఎక్కువ కలిగి ఉంటుంది. ఇది చాలా గొప్పది, మరింత సంపూర్ణమైనది. కాబట్టి భౌతిక సంబంధం స్థలాన్ని పూర్తిగా తీసుకోవచ్చు. అంతర్గత మరియు బాహ్య జీవితంలో రెండింటిని భర్తీ చేయవచ్చు. కొంచెం ఇంగిత జ్ఞానం, నేరుగా ఉండే తెలివితేటలు ఉన్నవారిని కంగారు పెట్టేది ఏదీ లేదు. ఉన్నతమైన అంతరాత్మిక ఆధ్యాత్మిక సత్యం అనే మార్గంలో భౌతిక వాస్తవం అనేది కొంచెం కూడా నిలవలేదు, సత్యంగా ఉండడంలో నిరోధించేది లేదు. శ్రీమాత అతనికి నిజమైన తల్లి అని చెప్పినప్పుడు అతను ఖచ్చితంగా నిజమే చెప్పాడు. ఎందువలన అంటే అంతర్గత జీవితంలో అతనికి ఆమె ఒక క్రొత్త జన్మ నిచ్చింది. ఒక కొత్త దైవిక అస్తిత్వాన్ని ఆమె అతనికి సృష్టిస్తోంది.

CWSA 32 : 108

విశ్వంకన్న విస్తృతమైనది ఆమె దివ్య ప్రేమ
ఆమె యేకైక హృదయమందు సమస్త ప్రపంచం ఆశ్రయం పొందగలదు.

సావిత్రి, పుట. 15 — *- శ్రీ అరవిందులు*

మదర్ నిజమైన బిడ్డగా తయారవ్వు

ఒక సాధకుడు : నిన్న నా ప్రవర్తనకి చింతిస్తున్నాను. దానికి నేను క్షమాపణ కోరవచ్చా? మీ నిజమైన సేవకుడిగా నేను ఉండాలని కోరుకుంటున్నా.

శ్రీమాత : నేను నిన్ను నిజమైన సేవకుడిగా ఇప్పటికే పరిగణనలోకి తీసుకున్నాను. కానీ నీవు నిజమైన బిడ్డగా మారాలని కోరుతున్నాను. తద్వారా నీవు దానిలో ఉన్న పూర్తి ఆనందాన్ని పొందెదవు గాక.

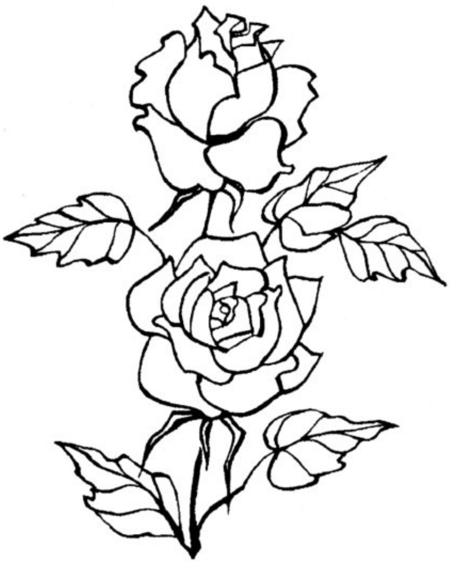
నా ప్రేమ మరియు ఆశీస్సులతో.

CWM 17:1209-10

ఒక సాధకుడు : నా జీవితం అంతా మీకు అంకితం చేయబడింది. నాకు ఏమి జరుగుతుందో అని నేను కొంచెం కూడా బాధపడకుండా ప్రశాంతంగా ఉంటాను.

ఇది చాలా బాగుంది. కానీ నాకు నీవు బాగా తెలుసు అని, నిన్ను నీవు ప్రేమించిన దానికంటే నేను ఎక్కువ ప్రేమిస్తానని, నీకు మంచి ఏదో నీకన్నా నాకు ఎక్కువ తెలుసు అని అన్న ఆలోచనను నీవు దీనికి జోడిస్తే అది సరైనది.

CWM 16:168 — *శ్రీ మాత*

ఆమె చూపు, ఆమె దరహాసం, స్వర్గలోక స్పృహను మేలుకొలుపు

సావిత్రి, పుట. 15 - *శ్రీ అరవిందులు*

తికమకబడిన సాధకునికి మదర్ సలహా

ప్రశ్న : నాచైతన్యం కప్పబడి ఉంది నేను మీ బిడ్డనా?

జ : ఖచ్చితంగా. నీ మానసిక జీవి నా బిడ్డ. అది దానికి బాగా తెలుసు.

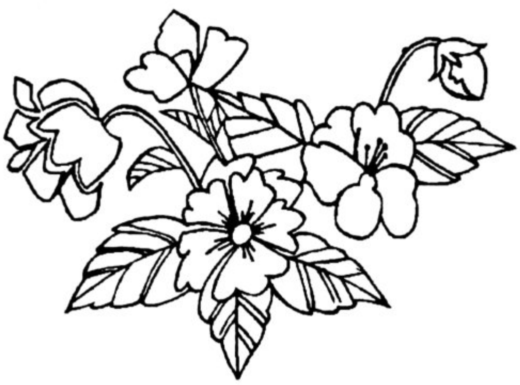
ప్రశ్న : నేను ఇంకా ఎన్నిరోజులు ఈ చీకటి, బాధాకరమైన అగాధంలో బాధపడాలి?

జ : నీ ఉద్దేశం ఏమిటో నాకు అర్థం కావట్లేదు. నీవు నా బిడ్డవి కావని నేను ఎప్పుడూ చెప్పలేదు. దీనికి విరుద్ధంగా నీ మానసిక స్థితిలో నీవు నా బిడ్డవని, నీ మానసిక ఆస్తిత్వంలో నీవు తెలుసుకున్నప్పుడు నీకు పూర్తిగా దాని గురించి యెరుక ఏర్పడుతుంది.

ప్రశ్న : నేను మీ బిడ్డను. మీ నమ్మకమైన సేవకుడిని కాలేకపోయాను. కాబట్టి నేను విచారంగా ఉన్నాను. అయినప్పటికీ నేను ఇక్కడ ఉన్నాను.

జ : నేను సరిగ్గా అర్థం చేసుకున్నది అదే. నేను మళ్లీ ఇంకోసారి చెబుతున్నాను. (నీ స్వయం సంకల్పం తప్పించి) ఏదీ మిమ్మల్ని నా బిడ్డగా, నా నమ్మకమైన సేవకుడిగా మారకుండా నిరోధించలేదు.

CWM 17:113-14 — *శ్రీ మాత*

పసిబిడ్డ మార్గం లాంటిది

ప్రశ్న : చిన్నపిల్లల్లా మారడం అంటే ఏమిటి?

జ : పిల్లల్లో మానసిక జీవితం తెలివితేటలతో కప్పబడి ఉండదు. పిల్లవాడు పూర్తిగా అన్ని విధాల పరిపూర్ణుడు కానందున అతను ఎదుగుదలకు గొప్ప సామర్థ్యాన్ని కలిగి ఉంటాడు, తగినంత అనుగుణంగా పురోగమించగలడు.

ప్రశ్న : ఈ యోగంలో చిన్న పిల్లల మార్గం గురించి తెలుసుకోవాలనుకుంటున్నాను.

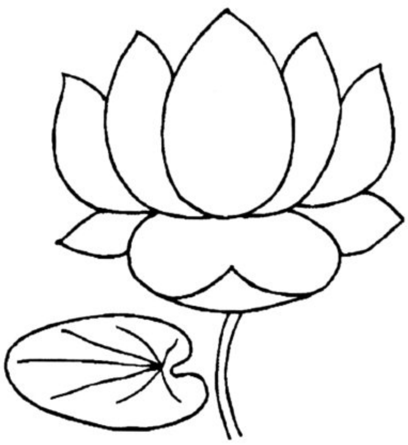
జ : చిన్నపిల్లల మార్గం ఒక ప్రశ్నించలేని నమ్మకం, మొత్తం ఆధారపడడం, పూర్తిగా లొంగుబాటు వంటిది.

ప్రశ్న : శ్రీమాత చిన్నపిల్లల వంటి మార్గం నాకు మంచిదని మీరు భావిస్తారా?

జ : పిల్లల వంటి మార్గం ఎప్పుడూ మంచిదే. కానీ అంత సులభం కాదు. అది ఎప్పటికప్పుడు పూర్తి నిజాయితీతో తీసుకోవాలి.

CWM 17:121

శ్రీమాత

చిన్న పిల్లల వంటి నమ్మకం

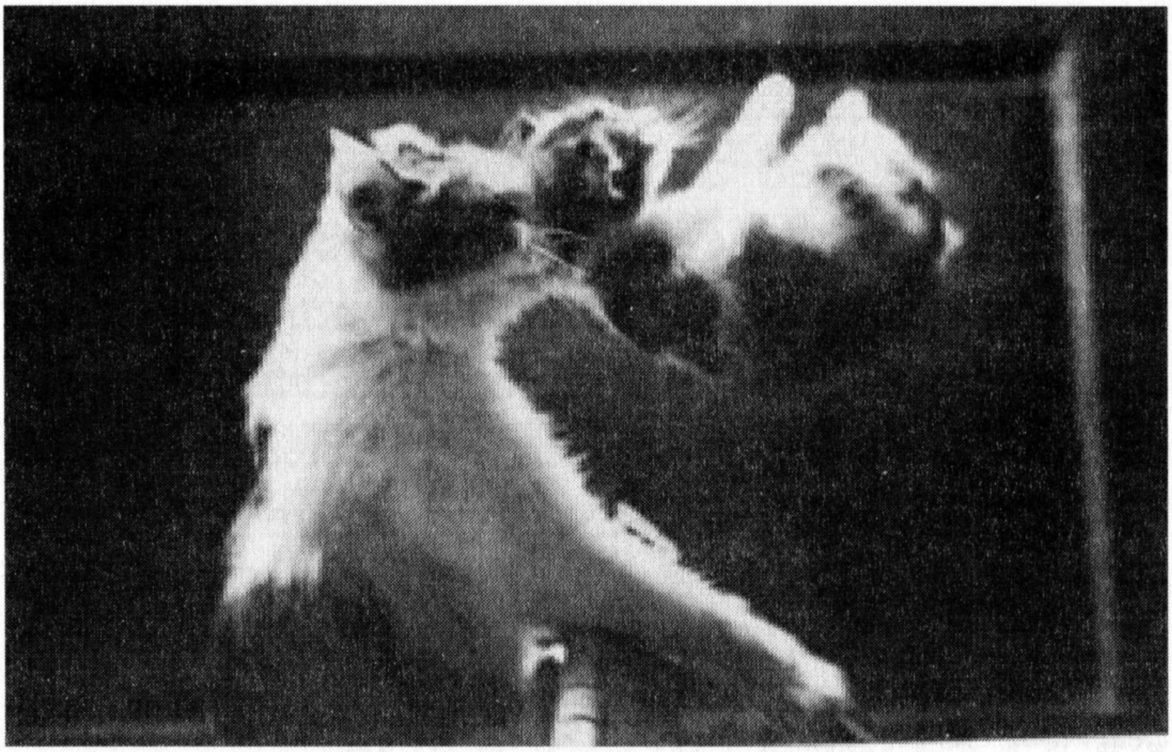
చిన్నపిల్లల వంటి నమ్మకం అనేది చాలా ముఖ్యమైన పరిస్థితి. చిన్న పిల్లలు వాళ్ళంతటవాళ్ళు దాని గురించి అడగరు. కానీ వాళ్లకి అది ఖచ్చితంగా వస్తుందని దాపరికం లేని నమ్మకం. పిల్లలకి ఏదైనా అవసరమైతే అది ఖచ్చితంగా రాబోతోందని వారికి నమ్మకం. ఇది, ఈ రకమైన నమ్మకం. నిజానికి చెప్పాలంటే చాలా ముఖ్యమైన పరిస్థితి.

ఆకాంక్షించడం అనేది అనివార్యమైనది. కానీ కొంతమంది మనుషులు విశ్వాసం ఉండడం, విశ్వాసం లేకపోవడం మధ్య, నమ్మకం, అపనమ్మకం మధ్య, ఆశావాదం ఖచ్చితంగా విజయం పొందడం, నిరాశ వాదం, ఎప్పుడు విపత్తు వస్తుందని దానంతట అది అడుగుతుంది. వీటి మధ్య వాళ్ళ లోపల సంఘర్షణ జరుగుతుంది.

ఒకరు శక్తి కోసం ఆకాంక్షించినప్పుడు దైవాన్ని సహాయం కోసం అడిగినప్పుడు, వారు కనుక కదిలించలేని ధృవీకరణతో అది వస్తుంది అని అడిగితే, రాదు అనడానికి అది అసాధ్యము. ఖచ్చితంగా వచ్చి తీరుతుంది. ఇది ఈ రకమైనది.... నిజం, ఇది నిజంగా లోపల తిరగబడి ఉంది. ఇది సంపూర్ణమైన విశ్వాసం. కొంతమంది మనుషులు నిరంతరం ఈ స్థితిలో ఉంటారు. అక్కడ అందుకోవలసినది ఏదయినా ఉంటే, వారు అందిపుచ్చుకోవడానికి ఎప్పుడూ సిద్ధంగా ఉంటారు.

అక్కడ ఆకస్మికంగా, నిష్కపటంగా, ప్రశ్నించలేనిదిగా విశ్వాసం ఉంటే అది చాలా మెరుగ్గా పనిచేస్తుంది, దాని ఫలితాలు కూడా అద్భుతంగా ఉంటాయి. వైరుధ్యాలతో, మనసు సందేహాలతో ఒకరు ప్రతిదీ పాడు చేస్తారు. ఒకరు కష్టాల్లో ఉన్నప్పుడు ఈ రకమైన భావంతో అనుకుంటారు. "ఓహ్! ఇది అసాధ్యం. నేను ఎప్పటికీ నిర్వహించలేను. ఒకవేళ ప్రస్తుతం నేను ఉన్న పరిస్థితులు మరింత తీవ్రతరం కానుంటే ఇది నాకు ఇష్టం లేదు. నేను మరింత దిగజారి పోతూ ఉంటే.... ఉంటే... అలా వారు అందిపుచ్చుకోవాలనుకున్న శక్తికి వారికి మధ్య ఒక గోడ నిర్మించుకుంటారు.

CWM 06:403-04 — *శ్రీ మాత*

పిల్లికూన వైఖరి పురుష ప్రయత్నం

"పిల్లిపిల్ల దృక్పథాన్ని ఎంచుకో," అనటం చాలా సులభం. కానీ చేయటం అంత సులభం కాదు. అలా పిల్లిపిల్ల దృక్పథాన్ని స్వీకరించడం నీ వ్యక్తిగత ప్రయత్నం మొత్తాన్ని దూరం చేస్తుందని విశ్వసించవద్దు. ఎందుకంటే నీవు పిల్లిపిల్లవు కాదు, మనుష్యులు పిల్లిపిల్లలు కారు! తమను తాము మాత్రమే విశ్వసించడానికి అలవాటుపడిన అసంఖ్యాక మూలకాలు నీలో వున్నాయి, అవి తమ స్వంత పని చేయాలనుకుంటాయి. వీటన్నింటినీ నియంత్రించడం చాలా కష్టం, వాటిని అన్ని సందర్భాలలో అలా వదిలేయటం ఉత్తమం. ప్రప్రథమంగా గమనించడం, విమర్శించడం, సందేహించడం, సమస్యను పరిష్కరించడానికి ప్రయత్నించడం- వీటిని అత్యంత ఇష్టపడే మనసు అద్భుత పనివిధానం ఎప్పటికీ వుంటుంది. అది ఇలా అంటుంది, "ఇది ఈ ప్రకారంగా మంచిదేనా?", అలా ఇంకా "మంచిది కాదా". కనుక ఇది అలా కొనసాగుతునే వుంటుంది. మరి పిల్లిపిల్ల ఎక్కడ వుంది? ఎందుకంటే పిల్లిపిల్ల ఆలోచించదు! అది దీనంతటి నుండి స్వేచ్ఛగా వుంటుంది. కనుక దానికి ఇంకా ఎక్కువ సులభంగా వుంటుంది!

నువ్వు ఏ విధానం అనుసరించినా, ఎప్పటికీ ఏకతాక్షణం వరకు వ్యక్తిగత ప్రయత్నం అవసరం. ఆ క్షణంలో సమస్త ప్రయత్నము ఒక చిరిగిన వస్త్రం

లాగ నీ నుండి జారిపోతుంది... నువ్వు జాగరూకతతో, నిశ్శబ్దంగా వుంటూ ఆంతరిక స్ఫూర్తి కొరకు వేచిచూడాలి, బాహ్య ప్రతిచర్యలకు ఏమీ చేయవద్దు, పైనుండి దిగివచ్చే కాంతి చేత కదిలించబడాలి, స్థిరంగా, క్రమంగా, ఆ కాంతిస్ఫూర్తితో చర్య తీసుకోవాలి తప్ప మరి దేనివల్ల కాదు. ఎప్పుడూ ఆలోచించవద్దు, ఎప్పుడూ ప్రశ్నించవద్దు, ఎప్పుడూ అడుగవద్దు, "నేను ఇది చేయాలా, అది చేయాలా?" అని, కానీ తెలుసుకోవడానికి, చూడటానికి, వినడానికి సిద్ధంగా వుండు. ప్రశ్నించకుండా, సందేహించకుండా ఒక ఆంతరిక నిశ్చలతతో చర్య తీసుకోవాలి. ఎందుకంటే నిర్ణయమన్నది నీనుండి వచ్చేది కాదు, పైనుండి వస్తుంది.

CWM 04:94-05 *శ్రీమాత*

భూమిపై దైవసత్యాన్ని ప్రతిష్టించడం కోసం

ప్రశ్న : అమ్మా, ఈ చిత్రంలో మీరు ఎందుకు ప్రణామం చేస్తున్నారు? ఎందుకు? ఎవరికి?

(శ్రీమాత సమాధానం మొనాసర్కారు జ్ఞాపకాల నుండి తీసుకోబడినది)

నేను పరమసత్యమునకు నమస్కరించడం నీవు చూడలేదా? ఇది అవసరమైన భంగిమ. ఇది ఆరాధన, వినయములకు చెందిన దృక్పథం, పరమసత్యం ఏకైక నిర్దేశకుడయ్యే దినం కొరకు నేను ఓర్పుతో వేచిచూస్తూ వుంటాను. ఈ దృక్పథం చాలా ముఖ్యం. పృధ్వి ఇక్కడ దివ్యసత్యం స్థిరపడాలని కోరుకుంటే, తన మొత్తంలో, అది అలవరుచుకోవలసిన దృక్పథం ఇదే. కేవలం ఇది మాత్రమే భూమిని కాపాడుతుంది.

ఈ దృక్పథంలో నిలిచివుండటం, ఊర్ధ్వం వైపుగా ఆకాంక్షించడం. భూమి ఈ దృక్పథంతో దివ్యసత్యం ముందు వంగి నమస్కరించడం నేర్చుకోవాలి. ఇది వందనము, అలాగే ఆరాధన. ఇదే భూమి నేర్చుకోవాలి : ఇది ఇంకా ఎక్కువ ప్రతీకాత్మకమైనది. ఇది కొంత గాఢమైనది, నిగూఢమైనది.

శ్రీమాత

(స్వీట్ మదర్ హార్మనీస్ ఆఫ్ లైట్ భాగం 1, పుట. 15)

మన ప్రస్తుత అపరిపూర్ణ ప్రకృతి వెనుక

మన ప్రస్తుత అసంపూర్ణ స్వభావం వెనుక మన చర్యల అధిపతి తాను రూపాంతరం చెందిస్తున్నప్పటికీ మన స్వంత స్వభావాన్ని గౌరవిస్తాడు. అతను ఎప్పటికీ స్వభావం గుండా పనిచేస్తాడు తప్ప నిరంకుశ చపలచిత్తం చేత కాదు. మన అపరిపూర్ణ స్వభావం మన పరిపూర్ణతా అంశాలను కలిగి వుంటుంది, కానీ అస్థిరంగా, విరూపం చేయబడి, తప్పుడు స్థానంలో వుంటూ, క్రమం లేకుండా, లేదంటే ఒక హీన అపరిపూర్ణ క్రమంలో వుంటుంది. ఈ పదార్థం మొత్తం ఓర్పుతో సంపూర్ణంగా, శుద్ధిగా, పునర్వ్యవస్థీకరించబడి, కొత్తగా మలచబడి, రూపాంతరం గావించబడాలి, సరళమైన నిర్బంధంతో, తిరస్కారంతో గాయపరచడం, నరకడం, వధించడం, ఖండించడం, నాశనం చేయడం వుండకూడదు. ఈ ప్రపంచం ఇందులో నివసించే మనం ఆయన సృష్టి, అభివ్యక్తి, ఆయన దానితో, మనతో వ్యవహరించే విధానం మనం నిశ్శబ్దమయ్యి, దివ్యజ్ఞానానికి ఉన్మీలనమైతే తప్ప మన సంకుచిత, అజ్ఞాన మనసు అర్థం చేసుకోలేదు. మన అన్వేషించే మేధకు తన అర్థాన్ని ప్రకటించడానికి శ్రమించే ఒక సత్యపదార్థం మన తప్పులలో వుంటుంది. మానవమేధ తప్పును దానితో వున్న సత్యాన్ని వేరు చేసి ఇంకో అర్థ-సత్యంతో, అర్థ-తప్పు చేత పునఃస్థాపిస్తుంది. కానీ దివ్యజ్ఞానము ప్రతి అసత్య కప్పు క్రింద దాగి, సంరక్షించబడుతున్న సత్యాన్ని చేరడానికి మన తప్పులు కొనసాగేవరకూ బాధిస్తుంది. మన పాపాలు పాపాన్ని కాకుండా, పరిపూర్ణతను, దివ్యపుణ్యం అని మనం కొంత పిలిచే దానిని లక్ష్యంగా చేసుకునే ఒక అన్వేషించే శక్తి తప్పుగా నిర్దేశించబడిన అడుగులు. తరచుగా అవి రూపాంతరం చెంది, వికారమైన ఈ ప్రచ్ఛన్న వేషము నుండి విడుదల కావలసిన గుణం ముసుగులు; లేకపోతే విషయాల పరిపూర్ణ దృష్టాంతంగా అవి జీవించి వుండటానికి, లేదా కొనసాగటానికి బాధపడేవి కాదు. మన కర్మల అధిపతి ఒక మూఢుడు కాదు, ఒక ఉదాసీన సాక్షి కాదు, అనవసర చెడుల విలాసంతో పరిహసించేవాడు కాదు. ఆయన మన హేతువు కన్నా మన పుణ్యం కన్నా ఎక్కువగా వివేకి.

శ్రీ అరవిందులు

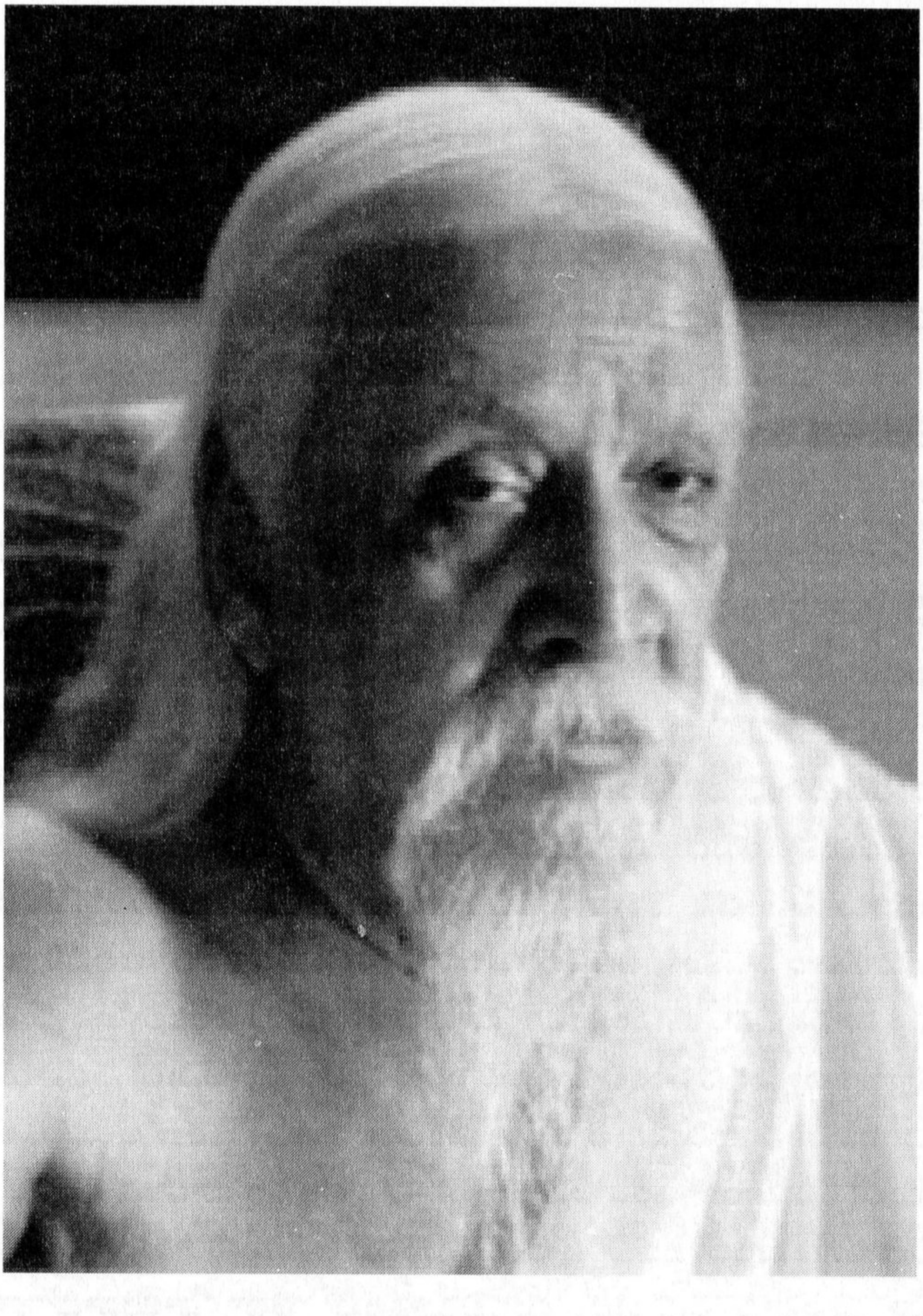
రూపాంతరీకరణ యోగంలో కర్మ ప్రాముఖ్యత

మనసును నిశ్శబ్దం చేసి, ఆధ్యాత్మిక అనుభవం పొందడానికి మొదట అవసరమైనది స్వభావమును శుద్ధి చెందించి, సిద్ధం చేయటం. కొన్నిసార్లు ఇది చాలా సంవత్సరాలు తీసుకుంటుంది. సరైన దృక్పథంతో కర్మ నిర్వర్తించబడటం దానికి అతి సులభమైన మార్గం - అంటే కోరిక, అహంకారము లేకుండా కర్మ నిర్వర్తించడం, కోరికకు, ఆపేక్షకు, అహంకారానికి చెందిన అన్ని చలనాలను, అవి వచ్చినపుడు నిరాకరించడం, దివ్య జననికి ఒక అర్పణగా నిర్వర్తించడం, ఆమె జ్ఞాపకార్థం, ఆమె శక్తిని అభివ్యక్తం చేసి, చర్య తీసుకోమని ఆమెను ప్రార్థించడం, అలా చేయడం వలన కేవలం ఆంతరిక నిశ్శబ్దంలో మాత్రమే కాకుండా అక్కడ కూడా ఆమె ఉనికిని, ఆమె పని విధానాన్ని నీవు అనుభూతి చెందుతావు.

CWSA 29:226

పురాతన ఆధ్యాత్మిక భారతదేశంలో పరిగణించినట్లుగా వ్యాపారాన్ని కొంత చెడ్డదిగా, కళంకితమైనదిగా నేను ఎంత మాత్రము పరిగణించలేను. ఒకవేళ అలా నేను చేసి ఉంటే 'ఎక్స్' నుండి ఈస్ట్ ఆఫ్రికాతో వ్యాపారం చేసే బొంబాయిలో వున్న కొంతమంది నా శిష్యుల నుండి డబ్బు స్వీకరించ లేను; అలాగే వారిని తమ కార్యంతో కొనసాగమని ప్రోత్సహించలేము. ఆ డబ్బును ఆవల పెట్టి కేవలం వారి ఆధ్యాత్మిక ప్రగతిని మాత్రమే చూసుకోమని ప్రోత్సహిస్తాము. ఆధ్యాత్మిక కాంతిని, అలాగే తన యంత్రాన్ని అన్వేషించే 'ఎక్స్'ను ఎలా సమన్వయం చేయగలము? తన యంత్రాన్ని దానికే, దయ్యానికి వదిలేసి, ధ్యానం చేయడానికి ఒక ఆశ్రమానికి వెళ్ళమని చెప్పలేను కదా? నా వరకు నేనే రాజకీయాల మీద అధికారమున్నట్లుగా వ్యాపారం చేసే అధికారాన్ని కూడా కలిగి వుంటాను. దానిని నేను అతి తక్కువ ఆధ్యాత్మిక, నైతిక మనస్తాపం లేకుండా చేయవచ్చు. విషయం ఎటువంటి ఆత్మశక్తితో చేయబడింది, ఏసిద్ధాంతం మీద నిర్మించబడింది, దేని వైపు మళ్ళింది అన్న దానిమీద అంతా ఆధారపడి ఉంటుంది.

CWSA 29:248-49 — *శ్రీ అరవిందులు*

ఆతడు మన బీజము, కేంద్రము, మన శిఖరము, మూలము
ఆతడున్నందువల్ల నిశ్చేతన తన కార్యాన్ని సాగించు
ఆతడున్నందువల్ల ప్రపంచము మరణించ మరుచు
భగవంతుని వృత్తపు కేంద్రము ఆతడు
ప్రకృతి గమన పరిధి ఆతడు

సావిత్రి, పుట. 681

భగవంతుడు, వెలుగు, స్వేచ్ఛ, అమృతత్వము

మనిషి తనలో జాగృతి చెందిన ఆలోచనలలో మొదటగా అనివార్యంగా చిట్టచివరి వ్యాపకంలో ఇది చాలా కాలం సంశయాన్ని తట్టుకుంటూ, బహిష్కరణ చెందిన ప్రతిసారి తిరిగి వస్తుంది - ఇది తను ఊహించగలిగే అత్యున్నతమైన ఆలోచన. ఇది భగవంతుని భవిష్యవాణి, పరిపూర్ణత వైపు ప్రేరణ, స్వచ్ఛమైన సత్యం, ఇంకా కలగని ఆనందం కోసం అన్వేషణ, ఎప్పటికీ ఉండిపోయే రహస్య భావనలో వ్యక్తమవుతుంది. మానవ జ్ఞానానికి గల పూర్వ మహోన్నతమైన సూర్యోదయాలు ఈ స్థిరమైన ఆకాంక్షకు సాక్షిగా మిగిలిపోయాయి; ఈ రోజు మనం మానవాళిని సంతోషంగా చూస్తున్నాము కానీ ప్రకృతి బాహ్యతల విజయవంతమైన విశ్లేషణతో ఇంకా సంతృప్తి చెందకుండా అది దాని ప్రాచీన కోరికల వైపు తిరిగి వెళ్ళడానికి సిద్ధమవు తోంది. జ్ఞానానికి ప్రారంభ - అంతిమ సూత్రంగా దైవం, కాంతి, స్వేచ్ఛ, అమరత్వం అని వాగ్దానం చేస్తుంది.

జంతువు అనేది ఒక సజీవ ప్రయోగశాల, దీనిలో ప్రకృతి మనిషిని తయారు చేసిందని చెప్పబడింది. మనిషి స్వయంగా ఆలోచిస్తూ జీవించే ప్రయోగశాల కావచ్చు, అతనిలో అతని చేతన సహకారంతో అతనిని ఆమె దివ్య మానవునిగా, భగవంతునిగా రూపొందించడానికి సంకల్పిస్తున్నది. లేక దేవుణ్ణి ప్రత్యక్షపరచ సంకల్పిస్తున్నదని పరిణామం అనేది ఆమెలో నిద్రపోయిన లేదా పనిచేసిన దాని ప్రకృతి ద్వారా ప్రగతిశీల అభివ్యక్తీకరణ అయితే, అది ఆమెలో రహస్యంగా ఉండి బహిర్గతమైన సాక్షాత్కారం కూడా. కాబట్టి, ఆమె పరిణామ క్రమంలో ఒక నిర్దిష్ట దశలో మనము ఆమెకు విరామం ఇవ్వలేము, లేదా మతవాద వక్రబుద్ధి, దురభిమానంతో లేదా హేతువాది లాగా ప్రమాణీకరించు లక్ష్యాన్ని లేదా తనను తాను దాటి ఆవలకు పోవడానికి చేసే కృషిని భ్రాంతిగా ఖండించలేము. పరమాత్మ అనేది పదార్థంలో నిమగ్నమై ఉండటం, కన్పించే ప్రకృతి రహస్య దైవం అనేది నిజమైతే, తనలోని పరమాత్మ అభివ్యక్తీకరణ, అంతర్గతంగాను, బహిర్గతంగాను భగవంతుని సాక్షాత్కారమే భూమిపై సాధ్యమయ్యే అత్యున్నతమైన అత్యంత ఉన్నత స్థాయికి చెందిన లక్ష్యం.

CWSA 21 : 3 - 4,6 — *- శ్రీ అరవిందులు*

జీవితాన్ని దివ్యీకరించడం

పాత ఆధ్యాత్మికత అనేది జీవితం నుండి దివ్యసత్యతలోకి తప్పించుకోవడం, ప్రపంచాన్ని ఉన్న చోటే వదిలివేయడం, అయితే మన కొత్త దృష్టి కోణం, పై దానికి విరుద్ధం, జీవిత దివ్యీకరణ, భౌతిక ప్రపంచాన్ని దివ్య ప్రపంచంగా మార్చడం.

CWM 9:150

మీరు ఈ క్షణంలో ఇక్కడ భూమిపై ఉన్నారు. అంటే, ఒక సమయంలో మీరు దానిని ఎంచుకున్నారు. ఇది మీకు గుర్తు లేదు, కానీ నాకు తెలుసు- అందుకే మీరు ఇక్కడ ఉన్నారు, సరే- మీరు పని చేయడంలో ఎత్తుకు ఎదగాలి. మీరు పోరాడాలి, మీరు అన్ని బలహీనతలను, పరిమితులను జయించాలి. అన్నింటికంటే మించి మీరు మీ అహంకారానికి చెప్పాలి: " నీ సమయం అయిపోయింది" అని. మనకు అహంకారం లేని జాతి కావాలి, అహంకారం స్థానంలో దివ్య చేతన ఉన్న జాతి కావాలి. ఇదీ మనకు కావలసింది. దివ్య చేతనయే జాతి తనంతట తానుగా అభివృద్ధి చెందడానికి అతి మానస జీవి పుట్టుకను అనుమతించగలదు.

CWM 11:307

మానవజాతి మొదట సృష్టించబడినప్పుడు, అహం ఒక ఏకీకృతం చేసే అంశం. అహం చుట్టూ విభిన్న చేతనా స్తరాల సమీకరణ జరిగింది. కానీ ఇప్పుడు అతి మానవజాతి పుట్టుక సిద్ధమవుతోంది, అహం అదృశ్యమై చైత్య పురుషునికి దారి ఇవ్వాలి, ఇది దివ్య మానవుడు అభివ్యక్తంగావడడానికి దైవ జోక్యం ద్వారా నెమ్మదిగా ఏర్పడుతుంది. అంతరాత్మిక ప్రభావం క్రింద మనిషిలో దైవం అభివ్యక్తమౌతుంది, ఆ విధంగా అతి మానవ జాతి ఆవిర్భావం సన్నద్ధమౌతుంది. అమరత్వం లక్షణంగా కలిగిన చైత్య పురుషుని ద్వారా అమరత్వం ఈ భూమిపైన వ్యక్తీకరించబడుతుంది. కాబట్టి ఇప్పుడు ముఖ్యమైన విషయం ఏమిటంటే, చైత్య పురుషుని కనుగొనడం, దానితో ఏకం కావడం, మన అహంకారాన్ని భర్తీ చేయడానికి చైత్యపురుషుని అనుమతించడం. అప్పుడు చైత్య పురుషుని ద్వారా మన అహం మారడానికి గాని, అదృశ్యం కావడానికి గాని దానిపై ఒత్తిడి జరుగుతుంది.

CWM 16:434 *శ్రీమాత*

భగవంతుని వైపుకు ఆరోహణ : మూడు పద్ధతులు

చారిత్రక సంఘటనల పై ఒక నిర్ణయానికి రావాలంటే కొంత యెడంగా ఉండి చూడటం అవసరం. అదే విధంగా, భౌతిక తలానికి సంబంధించిన అనేక అవశ్యకతల నుండి అవసరమైనంత పైకి ఎదిగితే గాని భూతల జీవిత సమస్తాన్ని వీక్షించడానికి వీలు కాదు. ఆ క్షణం నుండి మనకు సులభంగా అర్థం అయ్యే విషయం ఏమిటంటే మానవాళి సకల ప్రయత్నములు ఒకే లక్ష్యం వైపుకు దారితీస్తున్నాయి అనే.

సమష్టిగా గాని వ్యక్తులుగా గాని మనుషులు అనుసరించే మార్గాలు విభిన్నంగా ఉండటం వాస్తవమే అయినా, మొదటి సారి చూసినప్పుడు కొన్ని మార్గాల తీరుతెన్నులు అనేక మలుపులతో కూడి లక్ష్యానికి విరుద్ధ మార్గములోకి

దారితీయునట్లు కనిపించినప్పటికీ ఆ మార్గాలన్నీ సచేతనం గానో అచేతనంగానో త్వరగానో, నిదానంగానో లక్ష్యం వైపుకే దారితీస్తున్నాయి.

మరి ఈ మార్గాలన్నీ ఏ లక్ష్యం కోసం ?

మానవ జీవన పరమార్థం అలాగే ఈ విశ్వం లో అతని ఉనికికి కారణం ఈ లక్ష్యం ఒక్కటే.

ఆ లక్ష్యం ఇదే: ఏకం సత్ విప్రా బహుధా వదంతి దానిని ఏ పేరుతో పిలిచినా సరే, అన్ని పేర్లు ఆ ఒక్క దానిని సంబోధిస్తున్నవే అని జ్ఞానులచే చెప్పబడినది.

చైనీయుల దావో
హిందువుల బ్రహ్మము
బౌద్ధుల ధర్మము
(హెర్మెస్) మంచితనము
సనాతన యూదు మత సాంప్రదాయము ప్రకారము, పేరు పెట్టలేనిది.
క్రిస్టియన్‌ల భగవంతుడు
ముస్లిముల అల్లా
భౌతిక వాదుల సత్యము న్యాయము.. (ఇవన్నీ ఒక్కటి)

మానవుని జీవిత లక్ష్యం తత్ పట్ల సచేతనుడు కావడమే, అతను చేయవలసిన కార్యం (మిషన్) దానిని మరింత అభివ్యక్తం చేయడమే.

అన్ని మతాలు అనేక మహాత్ముల బోధనలు ఈ లక్ష్యము అందుకొనుటకు అవలంబించవలసిన పద్ధతులు మాత్రమే. వీటినన్నిటిని మూడు ముఖ్యమైన తరగతులుగా విభజించవచ్చును.

మొట్టమొదటి పద్ధతి :

వివేకమును- బుద్ధిని ఉపయోగించుట - సత్యము పట్ల ప్రేమ కలిగి, నిరపేక్షముకొరకై అన్వేషణ చేయుట.

వివేచన, స్వాధ్యాయము, ఆలోచన చేయడం, విశ్లేషణ, మనో నియంత్రణ, ఏకాగ్రత ద్వారా "వ్యక్తిగత నేను" అనే భ్రమను తొలగించుకోవడానికి వీలవుతుంది. అది కేవలం ఒక అణువుల సుడి వంటిది అది ఒకే పదార్థం నుంచి నిర్మితమైనది. కానీ ఆ పదార్థం కూడా వాస్తవానికి లేదు అది శూన్యం ఘనీభవించగా ఏర్పడిన స్థితి.

మనము నేను అని పిలుస్తున్నది దేనిని మన శరీరాన్నా? ఇంద్రియ సంవేదలనా? అనుభూతులనా? ఆలోచనలనా?, వీటిలో ఏది కూడా స్థిరంగా లేదే? ఏదైతే కొనసాగుతున్నట్లుగా మనకు కనిపిస్తున్నదో అది కేవలం నిర్ణయించబడింది అంతే. ఈ నిర్ణయాత్మకత అనేక భూమికలలో పనిచేస్తుంటుంది. దీనికి అనేక బాహ్యాంతర కారణాలు ఉంటాయి. అటువంటప్పుడు "నేను" అనేది ఎక్కడ ఉన్నట్టు? అదేమైనా స్థిరంగా శాశ్వతంగా నిలకడగా ఉన్నదా?

సత్యాన్ని కనుగొనాలంటే ఒక లోతు నుండి ఇంకొక లోతుకి, ఒక సాపేక్షం నుండి ఇంకొక సాపేక్షతకు ప్రయాణించాల్సి వస్తుంది. ప్రతిదీ సాపేక్షతలో ఉండేదే కదా, ఎంతవరకు మనము ఆ నిరపేక్షమైన సత్యాన్ని చేరుకోలేమో అంతవరకు సాపేక్షంలోనే ఉంటాము. నిరపేక్ష మైనది మన ఆలోచనలకు అందనిది అందుకోలేనిది భాషలో వ్యక్తీకరించలేనిది అయినా సరే అది మనలో భాగము కనుక ఆ సత్యాన్ని నీలోనే నీవు గానే తెలుసుకొనుటకు వీలవుతుంది అది మన అస్తిత్వానికి ప్రాణం, కేంద్రము.

రెండవ పద్ధతి : దైవం పట్ల ప్రేమ

ఎవరికైతే మతపరమైన ధర్మాచార పరమైన భావనలు ఉంటాయో వారికి ఈ పద్ధతి అనుకూలంగా ఉంటుంది. సమగ్ర ప్రకాశము ఒకే ఒక్క క్షణంలో మనం దర్శించిన సమస్త వస్తువుల దివ్యసారం వైపు ఆకాంక్ష ఉండడం.

అటువంటి దైవిక సారభూత సత్తాకు పరిపూర్ణంగా ఆత్మ సమర్పణ కావించుకొని ప్రతి సమయంలోనూ ప్రతి పనిలోనూ ప్రతి కర్మలోను తనదైనంతా పూర్తిగా దైవానికి అర్పించుకోవడం. ఒక దాస భావన, యజమాని పట్ల పూర్ణ విధేయత.

ఆ ప్రేమ ఎంత పరిపూర్ణం అవ్వాలంటే ఇంక మరేదీ కోరలేము అంతగా దైవ ప్రేమలో పూర్తిగా మునిగి సంపూర్ణంగా మమేకం అవుతాము.

దైవం పట్ల ప్రేమ అనే భావనే దైవాన్ని నిన్ను వేరుగా ఉంచుతుంది. (ప్రేమించేవాడు - ప్రేమించబడే దైవం) అదీగాక దానిని మించి పైకి పోవడం అసాధ్యం కాదు. ఎందుకనంటే ప్రేమికుడు ప్రేమించబడే దైవం మధ్య స్వయంగా ప్రేమే ఒక తెర. జరుగవలసింది తాదాత్మ్యత.

మూడో పద్ధతి : మానవాళి పట్ల ప్రేమ

మానవాళి అంతులేని తీవ్రమైన బాధ పట్ల అతి స్పష్టమైన అంతర్‌దృష్టి కలిగి తీవ్రమైన సంవేదన కలిగి ఉండడం వల్ల మన జీవితాన్ని మానవాళి బాధను సమూలంగా నిర్మూలించడం కోసం అర్పించుకోవాలనే గట్టి నిర్ణయానికి రావడం జరుగుతుంది.

తమ ఆలోచనలో కర్మలో తమలోని శక్తినంతా ఏ కొద్దిమేరకైనా మానవాళి దుఃఖ నివారణకై వినియోగించి అందులో మునిగిపోవడం వలన తమ గురించి తామే మరిచిపోయే స్థితి కలుగుతుంది.

"కరుణతో నిండి ఉప్పొంగు హృదయాలతో
బాధాతప్త ప్రపంచంలోనికి అడుగు వేయండి
బోధకులు కండి
ఎక్కడ అజ్ఞానం అనే చీకటి రాజ్యమేలుతుందో
అక్కడ వెలుగు దివ్వెలను వెలిగించండి"

మానవాళి బాధా నివారణకై నిన్ను నువ్వు అర్పించుకొనడం అనేది నాలుగు విధాలుగా ఉంటుంది. భౌతికమైవి ఇవ్వడం, బౌద్ధికమైనవి ఇవ్వడం - అంటే జ్ఞానము

ఆధ్యాత్మికమైనవి ఇవ్వడం - అంటే సౌందర్యము, సామరస్యత, లయ

పై మూడు మార్గాలను అనుసరించిన వారు, అభివృద్ధికి సంబంధించి సమస్త విధానాలను తమలో సమన్వయం చేసుకొన్నవారు, శాశ్వతమైన

తత్‌ను యెరుగగలిగిన వారు మాత్రమే యివ్వగలిగిన - ఉదాహరణ అనే కానుక.

ఉదాహరణగా ఉన్న వానికి తాను ఉదాహరణననే యెరుక ఉండదు. అతడు శాశ్వత దైవ చేతనలో నివసిస్తున్నవాడు గనుక అతడు ఉదాహరణ అవుతాడు.

CWM 2:129-131 - *శ్రీమాత*

యోగ సాఫల్యత

ఎవరూ నిజానికి తన సొంత సామర్థ్యంతో యోగంలో కృతకృత్యుడు కాలేడు. నీ పైన ఒక మహాశక్తి ఉంది. దాని ద్వారా ఇది జరుగుతుంది - అది పిలుపు. అన్ని మార్పుల్లోనూ, అట్లాగే గట్టిపట్టుతో ఆ శక్తి వైపుకే ఉంటే, తద్వారా సాఫల్యత కలుగుతుంది. నీవు కనీసం సక్రియాత్మకంగా ఆకాంక్షించలేకపోతుంటే శ్రీమాత వైపుకు తిరిగి ఆమె సహాయానికై ప్రార్థించు. అదే సర్వవేళలా చేయదగినది.

CWSA 32 : 294

దైవమే తన శక్తి ద్వారా విశ్వంలో జరిపే సమస్తంలోనూ, సమస్త కార్యానికి వెనుకనున్నాడు. కాని తన యోగమాయ చేత దాచబడుతూ నిమ్న ప్రకృతిలో జీవులలోని అహంకారం ద్వారా పనిచేస్తున్నాడు.

యోగంలో కూడా దైవమే సాధకుడిగా, సాధనగా అయి ఉన్నాడు. అతడి శక్తియే తన ప్రకాశం, బలం, జ్ఞానం, చైతన్య ఆనందాలతో ఆధారంపై పనిచేస్తుంది. అది ఆమెకు తెరవబడినప్పుడు, ఆమె ఆ దివ్య శక్తులతో దానిలోనికి ధారా ప్రవాహంగా ప్రవేశించగా సాధన సాధ్యమవుతుంది. కానీ ఎప్పటి వరకు నిమ్న స్వభావం క్రియాశీలంగా ఉంటుందో అప్పటివరకు సాధకుని వ్యక్తిగత ప్రయత్నం అవసరమౌవుతుంది.

ఈ వ్యక్తిగత ప్రయత్నం, ఆకాంక్ష, నిరాకరణ, సమర్పణలకు సంబంధించిన త్రివిధమైన పరిశ్రమగా జరగాలి....

CWSA 32 : 6

.... కానీ నీ జాగ్రత్తలో నీవు ఉండాలి. నీ చిన్న పార్థివమైన మనసుతో దివ్యమాతను అర్థం చేసుకోవడానికి ఇది అని తీర్మానించడానికి ప్రయత్నించకు, అది దాని స్వంత నిబంధనలను, ప్రమాణాలను, దాని

సంకుచిత హేతుబద్ధతలను, తప్పు ప్రభావముద్రలను, నిరాధారమైన కలహానికి కాలు దువ్వే దాని మూర్ఖత్వాన్ని, దాని అల్ప ఆత్మవిశ్వాసంతో కూడిన జ్ఞానాన్ని ప్రేమిస్తూ దానికి అతీతంగా ఉన్న వాటినేటినీ చూడనైనా చూడదు. దానికున్న సగం వెలుగుతో మసకబారిన బంధిఖానాలో ఉన్న మానవ మనసు దివ్య శక్తి బహుదిశా స్వేచ్ఛా పూర్వకమైన అంగలను అనుసరించలేదు. ఆమె దర్శన, చర్యల సంక్లిష్టత, వేగాలు దాని తడబాటు అవగాహనను దాటిపోతాయి. ఆమె చలన కొలమానాలు అది ఊహించిన కొలమానాలు కావు. ఆమె బహు విభిన్న శీఘ్ర పరివర్తిత మూర్తిత్వాలను ఆమె లయగతులను ఏర్పరచడం, లయ గతులను భంగపర్చడం, వేగతీవ్రతను హెచ్చించడం, క్రమంగా తగ్గించడం, ఒకరి సమస్య పట్ల వేరొకరి సమస్య పట్ల వ్యవహరించే విభిన్న విధానాలు, ఫలానా విధానాల్ని, ఫలానా సమయంలో చేపట్టడం, విడిచిపెట్టడం, వాటన్నిటిని ఒకే జట్టుగా ఏకీకృతం చేయడం లాంటి వాటినన్నింటికీ అది గాబరా పడుతుంది. పరాత్పరశక్తి వర్తులాకారంగా సుడులు తిరుగుతూ విసురుగా అజ్ఞాన సంక్లిష్ట వ్యూహం గుండా దివ్య ప్రకాశంలోకి పోయే త్రోవను అది తెల్సుకోలేదు. దానికన్నా నీ అంతరాత్మను ఆమెకు తెరిచిపెట్టు. అంతరాత్మిక స్వభావంతో ఆమెను అనుభూతి చెందడంలో తృప్తి చెందు, అంతరాత్మిక దృష్టితో ఆమెను చూడు, అది మాత్రమే నేరుగా సత్యానికి స్పందన కాగలదు. అప్పుడు శ్రీమాత స్వయంగా వాటి వాటి అంతరాత్మిక సూక్ష్మ మౌలికాంశాల ద్వారా నీ మనస్సును, హృదయాన్ని, నీ ప్రాణాన్ని, పదార్థ చేతనను, ఉద్దీపింప జేస్తుది. ఆమె విధానాలను, ఆమె స్వభావాన్ని వాటికి కూడా వ్యక్తపరుస్తుంది.

సర్వశక్తివంత సర్వజ్ఞ భగవత్ తత్వానికి సంబంధించి ఏర్పరచుకునే మన పైపై మొరటు తలంపులకు అనుగుణంగా దైవశక్తి ఎల్లప్పుడూ పనిచేయాలని పట్టుబట్టి అడిగే అజ్ఞాన మనస్సు చేసే తప్పును కూడా నీవు నివారించు. ఎందుకంటే మన మనసు ప్రతి మలుపులోను కళ్ళు చెదిరే మెరుపు కాంతికి, శ్రమలేకుండా తేలిగ్గా అందే విజయానికి చమత్కార శక్తికి ప్రభావితం కావాలని గోల పెడ్తుంది. లేకపోతే అసలిక్కడ దైవము ఉన్నట్లు కూడా నమ్మలేదు. శ్రీమాత అజ్ఞాన క్షేత్రాల్లో అజ్ఞానం అనేదానితోనే వ్యవహరిస్తూ ఉంది. ఆమె, పైననే పూర్తిగా లేదు; ఆమె, అజ్ఞానంలోకి దిగి వచ్చింది. ఆమె తన శక్తిని, జ్ఞానాన్ని పాక్షికంగా దాస్తూ పాక్షికంగా ప్రకటిస్తూ ఉన్నది.

CWSA 32 :25 - 26 — *శ్రీ అరవిందులు*

యధార్థ జీవన విధానం

అన్ని ఇక్కట్టులను తీర్చేది.... ఒకే ఒక్క చింతామణి. సంపూర్ణమైన నిర్భరత్వ ధోరణి. అది సరైన సాధన విధానంలోని గొప్ప రహస్యం. 'నిర్భరత' అంటే దైవం పట్ల అకుంఠిత విశ్వాసం. ఇక అది ఎలాంటి పరిస్థితి కానీ లేదా ఎలాంటి కష్టాలైనా కానీ... 'నిర్భరత'. అంతా సవ్యంగా జరిగేటప్పుడు దీనికంతా అర్థం ఉండదు. ఇది ఒక సంతులన స్థితి దీనిని ఎవరైనా గ్రహించాలి. నీవు దీనిలో ఎదగాలి.

ప్రశ్న : ఇప్పుడు నాకు చెప్పండి. ప్రాణికం ఉద్వేగపడుతున్నా నేనెలా నిర్భరతను కల్గి ఉండాలి? అప్పుడు తిరస్కరించాలా? దాని నుండి వేరు కావాలా?

జ : మొదట వేరు పడటం, వేరుపడుతూ నిరాకరించడం.

ప్రశ్న : అసంతృప్తితో కూడిన సూక్ష్మ ఒత్తిడి అంతరంగంలో జరుగుతున్నప్పుడు నాకు నేనెలా దాని నుండి వేరైపోగలను?

అసంతృప్తి నుండి వేరైపోవాలి.

"చెడితే చెడనీ, నిమ్న ప్రాణికం బద్దలవ్వనీ ఆపై అంతా చక్క బడుతుంది" అని బిగ్గరగా అరవనా?

అది నిర్భరత కాదు.

విడివడటమంటే ఆంతరికంగా వెనుక సాక్షీమాత్రంగా నిలిచి ఉండడం, ఆ జరిగే తతంగాన్ని తనదిగా (తన ఆత్మకు సొంతమైనదిగా) చూడటాన్ని త్రోసిపుచ్చుతూ... దానిని గత స్వభావానికి చెందిన అలవాటుగా లేదా మామూలు నైజానికి చెందిన ఒక ఆక్రమణగా చూడటం. అప్పుడు దానికి తగినట్లుగా వ్యవహరించడం. అది చూడడానికి కష్టంగా అనిపిస్తుంది కానీ అదే ఒక మొండి ప్రయత్నంతో మంచిగా అయిపోతుంది.

శ్రీ అరవిందులు

శ్రీ అరవిందులతో నిరోద్ బరన్ ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు

Vol. II (1984 ed) పుట 650-57

దివ్య కృపయందు తనలో విశ్వాసాన్ని కలిగి ఉంటే దివ్యకృప ఆ వ్యక్తికి పైగా ఉండి పర్యవేక్షిస్తూ ఉంటుంది. ఏమి జరుగుతున్నది అని కాదు, అది ఏదైనా కాని దివ్యకృప అక్కడ ఉంటుంది. అతనిని వీక్షిస్తూ ఉంటుంది.

ఈ విశ్వాసాన్ని అతడు తన జీవితంలో ఎల్లవేళలా కల్గి ఉంటే, దీని సహాయంతోనే అన్ని ఆపదలను దాటుకుంటూ పోతాడు, అన్ని కష్టాలను ఎదుర్కొంటాడు, ఏదీ అతడిని చలింపచేయలేదు, నీవు విశ్వాసాన్ని కలిగి ఉన్నావు కనుక దివ్యకృప నీతోనే ఉంటుంది. అది అమిత శక్తివంతమైనది, బహు సచేతనమైనది, నీ భౌతిక నిర్మాణానికి సంబంధించిన పరిస్థితులపై ఆధారపడని ఒక అక్షయశక్తి. అది దివ్యకృపపై తప్ప దేనిపై ఆధారపడదు. కనుక దీనికి సత్యమే ఆలంబన, దీనిని ఏదీ చలింపజేయలేదు

CWM 5:297 *శ్రీమాత.*

తంత్రులకుదురు (టెయల్ పీస్)

మనం నేర్చుకోవలసిన అత్యంత ముఖ్యమైన పాఠం దేవునిపై సంపూర్ణంగా ఆధారపడటం. ఇక ప్రతీదీ దీనిని అనుసరిస్తుంది. మనకవసరమైన ప్రతి చిన్న విషయంలోనూ దేవుని వైపు తిరగాలి. దీవెన పొందిన శుభదినం వచ్చేసరికి మనకేదీ అవసరం లేదని మనం కనుగొంటాం. మన ఒకే ఒక అవసరం దేవుడు. ఇలా ఎప్పుడైతే జరిగిందో మనకు కావాల్సిందంతా సమకూర్చబడు తుంది. సహజంగా అప్రయత్న సిద్ధంగా అది అక్కడ ఉంటుంది. మన అవసరానికి మునుపే అది అక్కడ ఉంటుంది సరైన సమయానికి. ప్రతిదీ సరైన తరుణంలో సరైన విధంగా వచ్చిపోతుంది. అప్పుడిక మనిషి జీవితం రాజు లాగా సాగుతుంది. ఎప్పుడు రాజు వెడలుతాడో, దానికెంతో ముందే అతడికి సర్వం సిద్ధం చేయబడుతుంది. అతడు దేనికోసమూ అడగాల్సిన అవసరం ఉండదు. అతడి అవసరాలు ముందుగానే ఊహించబడి, దానికి తగిన ఏర్పాట్లు చేయబడతాయి.

- జేపీ వాశ్వాని

నావైపు దృష్టి సారించిన వారికెంత మాత్రం వ్యధచెందరు.

సావిత్రి, పుట. 684

శ్రీ టి.వి. కపాలి శాస్త్రి గారి పరిశీలనలు

(1)

నన్ను నమ్మండి. నా భక్తి విశ్వాసాలు ఆదర్శవంతంగా సంపూర్ణంగా లేవు. ఇప్పుడు కూడా శ్రీమాత అనే నామమే నాకు ఎంతో చేసింది. దానిని సాధించడం కోసం ఎన్ని జన్మలెత్తినా అది అసాధ్యం. ప్రతి వారం నవ నవోన్మేష బృహత్ సీమలు తెరుచుకుంటున్నాయి. ఏ యోగమూ ఒక్క క్షణంలో మానవజీవిని పంకిలం నుండి దివ్యమాతకు చెందిన శిరోన్నతికి లేవనెత్తదని నాకు తెలుసు.

నాకున్నది ఒకే ఒక ఆలోచన - అదే శ్రీమాత

(2)

సూర్యుడి నుండి వెలుగు ప్రసరిస్తున్నట్లు ఆమె నుండి అనుగ్రహం ప్రవహిస్తుంది. ఇక నేను ఆమెను ఎందుకు అడగను? నాకు కావాల్సింది ఏమిటో ఆమెకు ఎందుకు చెప్పను? దేవుణ్ణి ఈ నైతిక అసంపూర్ణతలను తొలగించమని ప్రార్థిస్తున్నప్పుడు నేనెందుకు ఫలానా ఫలానా కష్టాలను ఇక్కట్లను తొలగించమని ప్రార్థించను? అయితే ఎలాంటి సమాధానము వచ్చినా నేను శిరసావహిస్తాను. నా సమర్పణ లేక నా ప్రార్థనలోని అంతర్భావం 'నీ ఇచ్ఛయే నెరవేరుగాక.'

(3)

మార్గం సుదీర్ఘమైనది, శ్రమతో కూడుకున్నది. కానీ ఒక వ్యక్తి ఈ యోగంలో ఒంటరిగా నడువడు. తనకున్న సమయంలో తెలుసుకుంటూ సన్నిధిని సంవేదిస్తూ మార్గంలో దివ్యమాత కృపా ప్రకాశంతో కలుస్తున్నప్పటి నుండీ ఏ ఆత్రుత, లేదా భయం లేదా వైఫల్యానికి ఆస్కారం ఉండదు. ఇక్కడ కావాల్సింది బలం. దానిని ఆమె మాత్రమే ప్రసాదించగలదు. అది ఆమె ఖచ్చితంగా చేస్తుంది. మనం ఈ మార్గంలో ఎదుగుతున్న కొద్దీ లేదా ఆమె అంతటామే మన ప్రగతిని శీఘ్రపరుస్తుంది.

(ఫ్లేమ్ ఆఫ్ వైట్ లైట్, 1960 ఇ.డి, పుట 32,35,23)

Vol. 52, No. 10
October 2022

Date of Publication
1st October 2022

Registered: PY/41/2021-23

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Flower on the cover:

Realisation

The goal of our efforts.

(Spiritual significance and explanation of the flower given by the Mother)
Botanical name: Delonix regia

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by

SRI AUROBINDO SOCIETY-605001